

An Exposition of the Seven Church Ages

Chapter Two

Ang Pangitain sa Patmos

Juan Sa Patmos (Apocalipsis 1:9-20)

Apocalipsis 1:9,

"Akong si Juan, na inyong kapatid at inyong karamay sa kapighatian at sa kaharian at sa pagtitiis na kay Jesus, ay nasasa pulo na tinatawag na Patmos, dahil sa salita ng Dios at sa patotoo ni Hesus Kristo"

Ang seryeng ito ng mga pangitain ng Apocalipsis ng Persona ni Hesus Kristo ay ibinigay kay Juan habang siya ay itinaon sa Isla ng Patmos. Ang maliit na isla na ito ay tatlumpung milya mula sa baybayin ng Asia Minor sa Dagat Aegean. Ang pagiging mabato at puno ng mga ahas, butiki at alakdan, mayroon itong maliit na halaga sa komersyal, kaya ginamit ito ng Imperyong Romano para sa isang kolonyang penal kung saan nakalagay ang mas desperadong mga kriminal, bilanggong pampulitika, atbp.

Mapapansin mo na tinuturing ni Juan ang kanyang sarili sa mga Kristiyano bilang isang kapatid sa kapighatian. Sa panahong ito na ang unang iglesia ay dumaranas ng matinding pag-uusig. Ang kanilang relihiyon ay hindi lamang "sa lahat ng dako ay sinasalita laban dito" ngunit ang mga tao mismo sa kanilang sarili ay nabilanggo at pinatay. Si Juan, tulad ng maraming iba pa, ay nagdurusa ngayon sa pagkabilanggo dahil sa Salita ng Diyos at sa patotoo ni Hesus Kristo. Nang arestuhin, walang kabuluhang sinubukan nilang patayin siya sa pamamagitan ng pagpapakulo sa kanya sa mantika sa loob ng dalawampu't apat na oras. Ang galit at walang magawa na mga opisyal ay hinatulan siyang itapon sa Patmos bilang isang mangkukulam. Ngunit ang Diyos ay kasama niya, at siya ay naligtas na umalis sa pulo at bumalik sa Efeso kung saan siya muling nagpatuloy bilang pastor hanggang sa panahon ng kanyang kamatayan.

Ang mga pangitain na natanggap ni Juan ay sumasakop sa isang panahon ng dalawang taon, AD 95-96. Ang mga ito ang pinaka-kapansin-pansin sa lahat ng mga pangitain sa Salita. Ang buong aklat ay nakalagay sa mga simbolo, at samakatuwid ay ang target ng maraming pagpuna at pagtatalo. Gayunpaman, mayroon itong tatak ng Diyos. Ginagawa nitong tunay at matinding halaga sa lahat na nagbabasa o nakikinig sa mga sagradong pahina nito.

Sa Espiritu Sa Araw ng Panginoon

Apocalipsis 1:10,

"Ako ay nasa Espiritu noong Araw ng Panginoon, at narinig ko sa likuran ko ang isang dakilang tinig, gaya ng isang pakakak."

"Ako ay nasa Espiritu." Hindi ba maganda iyan? Naku, gusto ko yan. Maaari mo lamang tawagan ang mga salitang iyon, "Ang buong buhay Kristiyano." Kung tayo ay mabubuhay bilang mga Kristiyano, kailangan nating mapasa KANYANG Espiritu. Hindi pinag-uusapan ni Juan ang tungkol sa pagiging nasa kanyang sariling espiritu. Iyon ay hindi magdadala ng mga pangitaing ito. Kailangan itong maging Espiritu ng Diyos. Dapat itong maging Espiritu ng Diyos na kasama natin, mismo, o lahat ng ating pagsisikap ay walang kabuluhan. Sinabi ni Pablo, "Mananalangin ako sa Espiritu, aawit ako sa Espiritu, mabubuhay ako sa Espiritu." Kung mayroong anumang mabuti na darating sa akin ito ay kailangang ihayag ng Espiritu, pinagtibay ng Salita, at maipakita sa pamamagitan ng mga resultang dala nito. Tiyak na kailangan ni Juan na nasa Espiritu upang matanggap ang matinding mga kapahayagan na ito na sariwa mula kay Hesus, kailangan nating mapasa Espiritu upang maunawaan ang mga kapahayagan na ibinigay sa atin ng Diyos upang mabuhay sa Kanyang Salita, sapagkat ito ay iisang Espiritu.

Tingnan ito sa ganitong paraan. Napakaraming nabasa ang Bibliya kung saan sinasabi nito sa Mga Gawa 2:38,

"Mangagsisi kayo, at mangagbautismo ang bawa't isa sa inyo sa pangalan ni Hesus Kristo sa ikapagpapatawad ng inyong mga kasalanan; at tatanggapin ninyo ang kaloob ng Espiritu Santo,"

at ipasa mo lang. Hindi nila ito nakikita. Kung nakita nila ito, sa pamamagitan ng pagpasok sa Espiritu, malalaman nila na kung nais nilang tanggapin ang Banal na Espiritu, kailangan nilang magsisi at magpabautismo sa Pangalan ng Panginoong Hesus at pagkatapos ay magiging tungkulin ng Diyos upang matupad ang Kanyang Salita sa pamamagitan ng pagpupus sa kanila ng Espiritu Santo. Hindi sila kailanman nakapasok sa Kanyang Espiritu o ito mangyayari sa kanila nang eksakto tulad ng sinasabi ng

Salita. Manalangin sa Diyos para sa isang kapahayagan sa pamamagitan ng Kanyang Espiritu. Iyan ang unang hakbang. Mapasa Espiritu.

Hayaan akong gumamit lamang ng isa pang paglalarawan. Ipagpalagay na kailangan mo ng pagpapagaling. Ano ang sinasabi ng Salita? Buweno, nabasa nating lahat ito nang hindi mabilang na beses, ngunit hindi napasa Espiritu kapag binabasa ito. Hiniling ba natin sa Diyos na ituro sa atin ng Kanyang Espiritu ang tunay na katotohanan nito? Kung gagawin natin, tatawagin natin ang mga matatanda sa iglesia, ipagtatapat ang ating mga kasalanan, pahiran ng langis at ipanalangin, at iyon ang dapat. Maaaring hindi ito dumating kaagad, ngunit sa Kanyang Espiritu, ito ay tapos na. Walang ibang korte ng apela. Gagampanan ng Diyos ang Kanyang Salita. O, kailangan nating mapasa Espiritu, at pagkatapos ay magagawa ang mga bagay. HUWAG DUMAAN MUNA SA MGA KILOS. MAPASA ESPIRITU AT PAGKATAPOS DUMAAN SA MGA GAWA AT TINGNAN ANG GAGAWIN NG DIYOS.

Napansin mo na ba kung paano nakapasok ang mundo sa diwa ng mga bagay na nasa mundo? Pumunta sila sa kanilang mga laro ng bola, kanilang mga kaganapan sa palakasan, at kanilang mga sayaw. Pumasok sila sa espiritu nito. Hindi sila umupo doon tulad ng mga bulaklak sa dingding, mga lumang tuyo na patpat. Pumasok sila mismo sa pakiramdam ng mga bagay at naging bahagi ng mga bagay. Ngunit, oh, kung paano nila kinamumuhian ang mga Kristiyano sa pagpasok sa Espiritu ng Salita ng Diyos. Tinatawag nila kaming mga panatiko at banal na paikot-ikot. Walang anuman ang hindi nila gagawin upang ipakita ang kanilang galit at hindi pagsang-ayon. Ngunit huwag pansinin iyon. Maaari mong asahan ito, alam kung saan ito nagmumula. Pumunta ka lang at mapasa Espiritu ng pagsamba.

Ang ating espiritu ay dalisay. Ito ay sariwa. Ito ay totoo. Ito ay matino at seryoso ngunit gayunman, puno ng kagalakan ng Panginoon. Ang Kristiyano ay nararapat na maging masayang-masaya at puno ng kanyang kasiyahan sa Panginoon gaya ng mundo kapag ito ay nalulugod at nalulugod sa mga kasiyahan nito. Parehong mga Kristiyano at ang makasalinbutan ay tao; kapwa may emosyon. Ang kaibahan ay ang mga puso at damdamin ng mga Kristiyano ay pulos sa Panginoon ng Kaluwalhatian at sa Kanyang pag-ibig, habang ang makasanlibutan ay nagbibigay-kasiyahan sa laman.

Ngayon sinasabi nito na si Juan ay nasa Espiritu sa Araw ng Panginoon.

Oh, naku, narito ang isang talata na talagang nagiging sanhi ng ilang pagtatalo. Hindi sa kailangan, o dapat, ngunit hindi nakikita ng ilan kung ano talaga ang sinasabi ng Salita.

Una sa lahat nakita natin ang ilang mabubuting mga tao na tumatawag sa Araw ng Panginoon, ang Araw ng Sabbath, na sa kanila ay Sabado. Pagkatapos ay may iba pa na tumawag sa Araw ng Panginoon, Linggo, ang unang araw ng isang linggo. Ngunit paano ito maaaring maging alinman sa mga araw na ito, o kahit na ang dalawa ay magkasama, sapagkat si Juan ay nasa Espiritu na tumatanggap ng mga pangitain na iyon sa loob ng dalawang taon. Sa totoo lang ang nangyari ay si Juan ay napasa Espiritu at dinala sa Araw ng Panginoon, na darating pa. Binabanggit ng Bibliya ang Araw ng Panginoon na mangyayari sa hinaharap, at nakikita na ngayon ni Juan ang mga bagay sa hinaharap sa araw na iyon. Ngunit pansamantala, para lamang ayusin ang ating isipan, alamin natin kung ano mismo ang Sabbath ngayon.

Ang Sabbath, tulad ng alam natin mula sa Bagong Tipan, ay HINDI ang pagsunod sa isang tiyak na araw. Wala tayong utos na tuparin ang Sabado para sa isang Sabbath, ni mayroon man tayong kautusan na sundin ang unang araw ng linggo, na Linggo. Narito ang katotohanan ng Sabbath, na nangangahulugang "kapahingahan." Hebreo 4:8, "Sapagka't kung binigyan sila ni Hesus ng kapahingahan (o araw ng pahinga), kung gayon hindi ba Siya nagsalita pagkatapos tungkol sa ibang araw. Kaya't nananatili ang isang kapahingahan (pangingilin ng Sabbath) sa mga tao ng Diyos. Sapagka't siya na pumasok sa kanyang kapahingahan, siya rin ay tumigil sa kanyang sariling mga gawa, tulad ng ginawa ng Diyos mula sa Kanya." Narinig mo ba ang susing pariralang iyon sa huling bahagi ng talata? "Ang Diyos ay tumigil sa Kanyang sariling mga gawa." Ibinigay ng Diyos sa Israel ang ikapitong araw para sa kanilang Sabbath, bilang paggunita sa Kanyang sariling gawain kung saan nilikha Niya ang mundo at ang lahat ng naroroon, at pagkatapos ay tumigil sa paglikha. Tumigil Siya sa Kanyang mga gawain. Nagpahinga siya. Ngayon ay mainam na magbigay ng pahinga sa isang araw ng Sabbath sa mga tao na lahat sa isang lugar sa isang pagkakataon, upang lahat sila ay maaaring panatilihin ang isang tiyak na araw. Ngayon kalahati ng mundo ay nasa liwanag habang ang iba pang kalahati ay nasa kadiliman, kaya hindi ito gagana sa lahat. Ngunit iyon ay isang pagtatalo lamang mula sa natural.

Tingnan natin kung ano ang itinuturo sa atin ng Bibliya tungkol sa kapahingahan ng Sabbath na ito. "Sapagka't siya na pumasok sa kaniyang kapahingahan." Ang pagpasok na ito ay hindi lamang pumapasok, ngunit nanatili sa, kapahingahan. Ito ay isang walang hanggang kapahingahan' kung saan ang ikapitong araw ay isang tipo lamang. Ikapito' ay ang kabuuan. Ikawalo' ay ang unang 'araw muli. Ang pagkabuhay na mag-uli ni Hesus ay nasa unang araw ng linggo, na nagbibigay sa atin ng buhay na walang hanggan at kapahingahan ng walang hanggang Sabbath. Kaya nakikita natin kung bakit hindi tayo mabibigyan ng Diyos ng anumang isang tiyak na araw ng linggo bilang isang Sabbath (pahinga).

Tayo ay pumasok sa 'at nananatili sa' ang ating kapahingahan, na hindi maaaring gawin ng Israel, pagkakaroon lamang ng isang anino ng tunay na sangkap na tinatamasa natin. Bakit bumalik sa isang anino kapag mayroon tayong katotohanan ngayon?

Paano natin natatanggap ang kapahingahang ito, o patuloy na Sabbath, ay nasa paanyaya ni Hesus. Sinabi niya sa Mateo 11:28,29,

"Magsiparito sa akin, kayong lahat na nangapapagal at nangabibigatang lubha, at kayo'y aking papagpapahingahin. Pasanin ninyo ang aking pamatok, at magaral kayo sa akin;

... at kayo ay makakasumpong ng kapahingahan (o pagsunod sa Sabbath, hindi isang araw, kundi buhay na walang hanggan, Sabbath) sa inyong mga kaluluwa. "

Gaano man katagal ka nagtatrabaho sa ilalim ng iyong bigat ng kasalanan, maging ito man ay sampung taon, tatlung taon o limampung taon, o mas mahaba pa, halika kasama ng iyong pagal na pagal na buhay at makikita mo ang Kanyang kapahingahan (ang tunay na Sabbath). Ipagkakaloob ni Hesus ang kapahingahan.

Ngayon, ano nga ba ang tuwiran na kapahingahang iyon na ibibigay ni Hesus? Isaias 28:8-12,

"Sapagka't lahat ng mga dulang ay puno ng suka, at ng karumihan, na anopa't walang dakong malinis.

Kanino siya magtuturo ng kaalaman? at kanino niya ipatatalastas ang doktrina? silang nangalayo sa gatas, at nangahiwalay sa suso?

Sapagka't utos at utos: utos at utos; bilin at bilin, bilin at bilin; dito'y kaunti, doo'y kaunti:

Hindi, kundi sa pamamagitan ng mga taong may ibang pangungusap at may iba't ibang wika ay sasalitain niya sa bayang ito.

Na kaniyang pinagsabihan, Ito ang kapahingahan, papagpapahingahin ninyo siya na pagod (o pagsunod sa Kanyang Sabbath); at ito ang kaginhawahan: gayon ma'y hindi nila pinakinggan."

Narito ito ay hinulaan dito mismo sa Isaias. At ito ay nangyari na mga 700 taon na ang lumipas noong Pentecostes nang silang lahat ay napuspos ng Espiritu Santo nang eksakto tulad ng sinabing sila ay magiging. Ito ang tunay na Sabbath na ipinangako. Kaya nang sila ay napuspos ng Espiritu Santo ay tumigil sila sa kanilang makamundong mga gawa, ang kanilang mga makamundong gawain, ang kanilang masasamang paraan. Pinangasiwaan ng Espiritu Santo ang kanilang buhay. Pumasok sila sa kapahingahan. Ayan ang iyong kapahingahan. Iyan ang iyong Sabbath. Ito ay hindi isang araw, ni isang taon, kundi ang kawalang-hanggan ng pagiging puspup at pinagpala sa Banal na Espiritu. Ikaw ang humihinto, at ang Diyos ang gumagawa. Ito ang Diyos na nasa iyo na kusa at ginagawa ang Kanyang mabuting kaaliwan.

Hayaan akong gumawa ng isa pang tala tungkol sa mga Sabadista na nagsasabing nagkikita tayo sa maling araw ng linggo kapag nagkikita tayo sa Linggo, ang unang araw. Narito ang sinabi ni Justin sa ikalawang siglo. "Sa Linggo, isang pulong ang idinaraos ng lahat ng naninirahan sa mga lunsod at nayon, at binabasa ang isang bahagi ng mga alaala ng mga apostol at ng mga isinulat hangga't pinahihintulutan ng oras. Kapag natapos na ang pagbabasa, ang pangulo sa isang diskurso ay nagbibigay ng payo at pangaral na tularan ang mga marangal na bagay na iyon. Pagkatapos nito lahat tayo ay tatayo upang mag-alok ng karaniwang panalangin. Sa pagtatapos ng panalangin, tulad ng inilarawan natin, ang tinapay at alak ay inilalagay sa harap natin, at ginawa ng pasasalamat at sasagot ang kongregasyon, "Amen". Pagkatapos ang mga elemento ay ipinamahagi sa bawat isa at nakikisalo at dinadala ng mga diakono sa bahay ng mga wala doon. Ang mayaman at handang magbigay ng mga kontribusyon ayon sa kanilang kusang loob at ang koleksyon na ito ay idineposito kasama ang pangulo na kasama nito ay nagbibigay ng mga ulila, balo, bilanggo, mga estranghero na nangangailangan." Kaya't nakikita natin na ang mga nag-aangkin na ang unang iglesya ay nagpapatuloy sa tradisyon ng Judaic na pagtitipon sa huling araw ng sanlinggo ay labis na walang kaalam-alam sa kung ano talaga ang itinakda ng kasaysayan, at samakatuwid ay hindi karapat-dapat sa pagtitiwala.

Oh, na ang mga tao ay lumapit sa Kanya at matagpuan ang kapahingahang yaon. Mayroon sigaw sa lahat ng mga puso para sa kapahingahan iyon ngunit hindi alam ng karamihan ang tugon. Kaya't sinisikap nilang patahimikin ang sigaw sa pamamagitan ng isang relihiyosong proseso ng pagpapanatili ng ilang araw o pagtanggap ng mga kredo at dogma ng denominasyon. Ngunit kung nabigo iyon, marami ang sumusubok sa pag-inom, paglalasing, at bawat pisikal na labis, iniisip na sa pamamagitan ng makamundong kasiyahan ay maaaring magkaroon ng ilang kasiyahan. Ngunit sa ganoong ay walang kapahingahan. Sila ay naninigarilyo at umiinom ng mga tabletas upang pakalmahin ang kanilang mga

nerbyos. Ngunit walang pahinga sa makasanlibutang mga inumin. Kailangan nila si Hesus. Kailangan nila ang makalangit na lunas, ang kabuuang bahagi ng Espiritu.

Pagkatapos karamihan sa kanila ay nagsisimba sa Simbahan tuwing Linggo. Iyan ay mabuti ngunit kahit doon wala silang ideya kung paano lapitan ang Diyos at kung paano sambahin Siya. Sinabi ni Hesus na ang tunay na pagsamba ay nasa Espiritu at sa katotohanan, Juan 4:24. Ngunit anong uri ng pagsamba ang maaari mong makuha sa isang simbahan na nakakaalam ng kaunti sa Diyos na inilalagay nito ang isang Santa Claus sa Pasko at mga kuneho sa Pasko ng Pagkabuhay? Saan nila nakuha iyon? Nakuha nila ito mula sa mga pagano at ginawa nla itong bahagi ng doktrina ng simbahan. Ngunit kapag ang isang tao ay bumaling sa Panginoon at napuspos ng Espiritu Santo ay tumigil siya sa lahat ng gayong mga bagay. Siya ay may kapahingahan sa kanyang kaluluwa. Siya ay talagang nagsisimulang mabuhay, at mahal in ang Diyos at sambahin Siya.

Ngayon bumalik tayo sa ating Banal na Kasulatan. Alam natin kung ano ang hindi Araw ng Panginoon. Kung hindi ito Sabado o Linggo, ano ito? Bueno, sabihin natin na ilagay ito sa ganitong paraan. Ngayon ay tiyak na hindi ang Araw ng Panginoon. Ito ang araw ng tao. Ito ang paggawa ng tao, gawain ng tao, simbahan ng tao, ideya ng pagsamba ng tao, lahat ay makatao, sapagkat ito ang mundo ng tao (kosmos). NGUNIT ANG ARAW NG PANGINOON AY DARATING. Oo, ito ay. Ito ay lamang na sa oras na ito ng Apocalipsis ni Jesucristo, si Juan ay inagaw ng Espiritu at dinala ng Espiritu sa Dakilang Araw na darating. Ang Araw ng Panginoon ay kapag ang mga araw ng tao ay tapos na. Ang mga kaharian ng mundong ito ay magiging mga kaharian ng ating Diyos. Ang araw ng Panginoon ay kapag ang mga paghuhukom ay ipinataw, at pagkatapos nito ay darating ang milenyo. Sa ngayon ginagawa ng sanlibutan kung ano ang nais nitong gawin sa Kristiyano. Tinatawag nila siya ng lahat ng uri ng masasamang pangalan, na ginagawang katatawanan siya. Ngunit darating ang dakila at kapansin-pansing araw na sila'y magsisitaghoy at mananangis, sapagkat ang Kordero ay darating na may poot upang hatulan ang sanlibutan. Iyan ay kapag ang mabubuti ay magkakaroon ng kanilang araw sa Panginoon, dahil ang masasama ay masusunog at ang mabubuti ay lalakad sa ibabaw ng kanilang mga abo hanggang sa milenyo. Malakias 4:3,

"At inyong yayapakan ang masasama; sapagka't sila'y magiging abo sa ilalim ng mga talampakan ng inyong mga paa sa kaarawan na aking gawin, sabi ng Panginoon ng mga hukbo.

Ang Tinig na Tulad ng Isang Trumpeta

Apocalipsis 1:10,

"...At narinig ko sa aking likuran ang dakilang tinig, na tulad sa isang pakakak."

Si Juan ay nasa Espiritu, at noong siya ay naroroon, nakita niya ang dakila at kahanga-hangang araw ng Panginoong Hesus at ng lahat ng Kanyang banal na kapangyarihan. Ang hinaharap ay malapit nang mahayag dahil ang Diyos ay akma ng magtuturo sa kanya. Hindi sinabi ni Juan na ito ay isang trumpeta. Ito ay tulad ng isang trumpeta. Ngayon kapag ang isang trumpeta ay hinihipan ito ay may isang agaran pagkilos tungkol dito. Ito ay tulad ng tagapagbalita, ang mensahero ng hari, na dumarating sa bayan. Siya ay humihip sa trumpeta. Ito ay isang kagyat na tawag. Ang mga tao ay nagtitipon upang makinig. (Ang Israel ay palaging nagtitipon sa pamamagitan ng tunog ng isang trumpeta.) Isang bagay na mahalaga ay abot kamay na. "Makinig dito." Kaya't ang tinig na ito ay may kaparehong lubhang madalian na apela gaya ng ginawa ng trumpeta. Malinaw at malakas na ito ay, nakagugulat at paggising. O, upang marinig natin ang tinig ng Diyos bilang isang pakakak sa araw na ito, sapagkat ito ay ang Trumpeta ng Ebanghelyo' pagtunog ang Salita ng Propesiya 'upang ipaalam sa atin, at handa para sa, kung ano ang darating sa lupa.

Ang Utos Upang Isulat

Apocalipsis 1:11,

"Na nagsasabi, Ako ang Alpha at Omega, ang Una at ang Huli: Ang iyong nakikita, ay isulat mo sa isang aklat at iyong ipadala sa pitong iglesia: sa Efeso, at sa Smirna, at sa Pergamo, at sa Tiatira, at sa Sardis, at sa Filadelfia, at sa Laodicea."

Narito ito ay. Ang Una at Huli, ang Alpha at Omega: iyon ang LAHAT nito. Ang isang tunay na Diyos. Ang Tinig at Salita ng Diyos. Ang realidad at katotohanan ay malapit na. Anong isang bagay na ito na mapasa Espiritu. Naku, ang mapasa harapan ng Diyos at marinig mula sa Kanya... "Ano ang iyong nakikita, isulat sa isang aklat, at ipadala ito sa pitong mga iglesia." Ang tinig na umalingawngaw sa Kanyang Salita sa Halamanan ng Eden at sa Bundok. Sinai, na tinig ay narinig din sa mainam na kaluwalhatian ng Bundok ng Pagbabagong-anyo, ay muling tumutunog, at sa pagkakataong ito sa pitong iglesia na may kumpleto at huling kapahayagan ni Hesukristo.

"Isulat ang mga pangitain, Juan. Gumawa ng isang talaan ng mga ito para sa mga susunod na

kapanahunan, sapagkat sila ang mga tunay na propesiya na DAPAT mangyari. Isulat ang mga ito at ipadala ang mga ito, ipaalam ang mga ito."

Kilala ni Juan ang tinig na iyon. Oh, makikilala mo ang tinig na iyan kapag tumawag Siya kung ikaw ay isa sa Kaniya.

Ang Gintuang mga Kandelero.

Apocalipsis 1:12,

"At ako'y lumingon upang makita ang tinig na nagsasalita sa akin. At nang ako'y lumingon ay nakita ko ang pitong kandelorong ginto."

Hindi sinabi ni Juan na lumingon siya para makita ang tinig na narinig niya, ngunit lumingon siya para makita ang tinig. Oh, gusto ko iyon. Lumingon siya upang makita ang tinig. Ang tinig at ang tao ay iisa at pareho. Si Jesus ang SALITA. Juan 1:1-3,

"Nang pasimula siya ang Verbo, at ang Verbo ay sumasa Dios, at ang Verbo ay Dios.

Ito rin nang pasimula'y sumasa Dios.

Ang lahat ng mga bagay ay ginawa sa pamamagitan niya; at alin man sa lahat ng ginawa ay hindi ginawa kung wala siya."

Kung kaylanman talagang makikita mo ang Salita makikita mo si Hesus.

Nang lumingon si John ay nakakita siya ng pitong ginintuang kandelero. Sa totoo lang sila ay mga lampara. At ayon sa talata 20, sila ang pitong mga iglesia: "ang pitong kandelero na iyong nakita ay ang pitong mga iglesia." Upang kumatawan sa mga iglesia ay mahirap silang maging mga kandila. Ang isang kandila ay lumiliwanag ngunit sandali lang at pagkatapos ay nauupos. Namamatay ito. Wala nang iba pa rito. Ngunit ang mga kandelero ay nagtataglay ng isang pangmatagalang kalidad na hindi matatagpuan sa mga kandila.

Kung nais mong makakuha ng isang magandang larawan ng lampara, basahin ang tungkol dito sa Zacarias 4:1-6,

"At ang anghel na nakipagusap sa akin ay bumalik, at ginising ako, na gaya ng tao na nagigising sa kaniyang pagkakatulog.

At sinabi niya sa akin, Ano ang iyong nakikita? At aking sinabi, Ako'y tumingin, at, narito, isang kandelero na taganas na ginto, na may tasa sa ibabaw niyaon, at ang pitong ilawan niyaon sa ibabaw; may pitong tubo sa baw't isa sa mga ilawan na nasa ibabaw niyaon.

At may dalawang puno ng olibo sa siping niyaon, isa sa dakong kanan ng tasa, at ang isa'y sa dakong kaliwa niyaon.

At ako'y sumagot at nagsalita sa anghel na nakikipagusap sa akin, na aking sinabi, Anong mga bagay ito, panginoon ko?

Nang magkagayo'y ang anghel na nakikipagusap sa akin ay sumagot na nagsabi sa akin, Hindi mo бага nalalaman kung ano ang mga ito? At aking sinabi, Hindi, panginoon ko.

Nang magkagayo'y siya'y sumagot at nagsalita sa akin, na nagsasabi, Ito ang salita ng Panginoon kay Zorobabel, na sinasabi, Hindi sa pamamagitan ng kalakasan, ni ng kapangyarihan, kundi sa pamamagitan ng aking Espiritu, sabi ng Panginoon ng mga hukbo."

Narito ang isa pang lampara ng purong ginto. Ito ay nagniningas na maliwanag dahil mayroon itong maraming langis na nakukuha nito mula sa dalawang puno ng olibo, na nakatayo sa magkabilang panig. Ang dalawang puno ay kumakatawan sa Luma at Bagong Tipan, at siyempre ang langis ay naglalarawan sa Espiritu Santo, Sino lamang ang makapagbibigay ng liwanag ng Diyos sa mga tao. Ang anghel na nagsalita kay Zacarias ay kasing sinasabi ng "ito ang nakikita ninyo ay nangangahulugan na ang iglesia ay hindi maaaring magawa ang anumang bagay sa pamamagitan ng sarili nitong lakas o kapangyarihan, kundi sa pamamagitan ng Espiritu Santo."

Ngayon suriin ang kandelorong ito. Mapapansin mo na mayroon itong isang malaking mangkok, o imbakan, na sentro sa pitong braso na lumabas dito. Ang mangkok na ito ay puno ng langis ng oliba na dumadaloy sa pitong mitsa na inilalagay sa pitong bisig. Ito ay ang parehong langis na sinusunog at gumagawa ng liwanag sa dulo ng pitong tubo. Ang ilaw na ito ay hindi kailanman nawawala. Ang mga saserdote ay patuloy na nagsasalin ng langis sa mangkok.

Ang kandelero ay sinisindihan sa isang espesyal na paraan. Una, ang saserdote ay kumukuha ng

apoy mula sa sagradong dambana na orihinal na sinindihan ng apoy ng Diyos. Sinindihan niya, una sa lahat, ang kandelerong na nakapatong sa ibabaw ng mangkok. Pagkatapos ay sinisindihan niya ang pangalawang lampara mula sa apoy ng unang lampara. Ang ikatlong lampara ay sinisindihan ang apoy nito mula sa ikalawang lampara, tulad ng ginawa ng ikaapat na kumuha ito mula sa ikatlo, at iba pa, hanggang sa ang lahat ng pitong lampara ay nagliliwanag. Ang banal na apoy na ito mula sa dambana, na ipinasa mula sa lampara hanggang sa huling lampara, ay isang kahanga-hangang uri ng Banal na Espiritu sa pitong Kapanahunan ng Iglesia. Ang orihinal na pagbubuhos ng Pentecostes (na ang pagbubuhos ay tuwirang nagmula kay Hesus sa Luklukan ng Awa) ay nagtatapos sa Kanyang Iglesia sa lahat ng pitong kapanahunan, at ganap na ipinakikita na si Hesukristo ay siya ring kahapon, at ngayon, at magpakailanman, ang hindi nagbabagong Diyos sa Kanyang kakanyahan at Kanyang mga paraan.

Sa Juan 15, sinabi ni Jesus, "Ako ang puno ng ubas, kayo ang mga sanga." Siya ang pangunahing puno ng ubas, na lumalabas sa orihinal na ugat mula sa orihinal na binhi na may buhay dito. Ngayon ang puno ng ubas ay hindi nagbubunga; ang mga sanga ang gumagawa niyan. Ngayon panoorin ito: Maaari kang kumuha ng isang puno ng citrus tulad ng isang puno ng orange, at ihugpong dito ang isang kahel, isang limon, isang tangelo, at iba pang uri ng iba't-ibang iyon, at lahat ng mga inihugpong ay tutubo. Ngunit ang mga inihugpong na sanga ay hindi magbubunga ng mga orange. Hindi ginoo. Ang limon sanga ay mamumunga ng limon, at ang suha na sanga ay mamumunga ng suha at iba pa. Ngunit ang mga sanga ay lalago ang buhay na nasa puno. Ngunit kung ang punong iyon ay maglalabas ng isa pang sanga ng sarili nito ay magiging isang sanga ng kahel at mamumunga ng mga kahel. Bakit? Dahil ang buhay sa sanga at ang buhay sa puno ng kahoy ay magkapareho samantalang hindi ito ganoon sa mga hinugpong na mga sanga. Ang mga huhugpong ng mga sanga na iyon ay may pinagmumulan ng iba pang uri ng buhay mula sa ibang mga puno, mula sa iba pang mga ugat, mula sa iba pang mga binhi. Oh, magbubunga sila ng maayos, ngunit hindi sila mamumunga ng mga kahel. Hindi nila magagawa dahil hindi sila ang orihinal.

Iyan ang paraan ng iglesia. Ang puno ng ubas ay nahati at ang mga sanga ay pinaghugpong. Sila ay pinaghugpong sa Bautista na mga sanga, Metodista na mga sanga, Presbitero na mga sanga, at Pentecostal na mga sanga. At ang mga sanga ay nagbubunga ng Bautista, Metodista, Pentecostal, at Presbiterong bunga. (Denominasyonal na mga binhi mula sa kung saan sila ay gumawa ng kanilang mga bunga.) Ngunit kung ang puno ng ubas ay nagdadala ng isa pang sanga ng sarili nito, ang sanga na iyon ay magiging eksaktong katulad ng puno ng ubas mismo. Ito ay magiging parehong uri ng isang sanga na inilabas sa Pentecostes. Magsasalita ito sa mga wika, manghuhula, at magkakaroon ng kapangyarihan at tanda ng nabuhay na maguling si Hesukristo dito. Bakit? Sapagkat to ay umuunlad sa likas na yaman ng puno ng ubas mismo. Kita mo, hindi ito inihugpong sa puno ng ubas; ito ay ISINILANG sa puno ng ubas. Kapag ang iba pang mga sanga ay inihugpong ang magagawa lamang nila ay magbunga ng kanilang sariling bunga sapagkat hindi sila ipinanganak sa puno ng ubas na iyon. Hindi nila alam ang tungkol sa orihinal na buhay at orihinal na prutas. Hindi nila malalaman dahil hindi sila ipinanganak dito. Ngunit kung sila ay ipinanganak dito, ang parehong buhay na nasa orihinal na tangkay (Hesus) ay darating sa pamamagitan nila at mahahayag sa pamamagitan nila. Juan 14:12,

"Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa inyo, Ang sa akin ay sumasampalataya, ay gagawin din naman niya ang mga gawang aking ginagawa; at lalong dakilang mga gawa kay sa rito ang gagawin niya; sapagka't ako'y paroroon sa Ama."

Ang mga denominasyong pinangunahan ng tao ay hindi maaaring ipanganak ng Diyos; sapagkat ito ang Espiritu, HINDI TAO, ang nagbibigay buhay.

Nakatutuwang isipin ang pitong kandelerong na iyon na kumukuha ng buhay at liwanag mula sa mga mapagkukunan ng pangunahing mangkok na iyon dahil ang mga mitsa ng mga ito ay nilubog doon. Ang bawat mensahero ng kapanahunan ng iglesia ay inilalarawan dito. Ang kanyang buhay ay nag-aalab sa pamamagitan ng Espiritu Santo. Ang kanyang mitsa (buhay) ay nalubog kay Kristo. Sa pamamagitan ng mitsa na iyon ay inilalabas niya ang mismong buhay ni Kristo, at sa pamamagitan nito ay nagbibigay ng liwanag sa iglesia. Anong uri ng liwanag ang ibinibigay niya? Ang parehong liwanag na nasa unang lampara na nasidihan. At mula mismo sa mga kapanahunan hanggang sa kasalukuyang panahon ng huling araw na sugo ang parehong buhay at ang parehong liwanag ay ipinahayag sa pamamagitan ng isang buhay na nakatago kasama ni Kristo sa Diyos.

Hindi lamang natin masasabi ang mga mensahero, ngunit ang bawat tunay na mananampalataya ay kapansin-pansing inilalarawan dito. Lahat sila ay kumukuha mula sa parehong pinagmulan. Lahat sila ay nakasawsaw sa parehong mangkok. Sila ay patay sa kanilang mga sarili at ang kanilang buhay ay nakatago kasama ni Kristo sa Diyos. Sila ay sinelyuhan sa pamamagitan ng Espiritu Santo. Mga Taga Efeso 4:30,

"At huwag ninyong pighatiin ang Espiritu Santo ng Dios, na sa kaniya kayo'y tinatakan hanggang sa kaarawan ng pagkatubos."

Walang sinumang tao ang maaaring magkakaagaw sa kanila mula sa Kanyang kamay. Hindi maaaring pakialaman ang kanilang buhay. Ang nakikitang buhay ay nagliliyab at nagniningning, na nagbibigay ng liwanag at pagpapahayag ng Espiritu Santo. Ang panloob, hindi nakikita na buhay ay nakatago sa Diyos at pinakain ng Salita ng Panginoon. Hindi sila mahihipo ni Satanas. Kahit na ang kamatayan ay hindi maaaring hawakan ang mga ito, sapagkat ang kamatayan ay nawala ang kagat nito; ang libingan ay nawala ang tagumpay nito. Salamat sa Diyos, mayroon silang tagumpay na ito at sa pamamagitan ng Panginoong Jesucristo. Amen at amen.

Hindi na Ang Saserdote

Apocalipsis 1:13,

"At sa gitna ng mga kandelerero ay may isang katulad ng isang anak ng tao, na may suot na damit hanggang sa paa, at may bigkis ang dibdib na isang pamigkis na ginto."

Doon Siya nakatayo, Isa na katulad ng Anak ng Tao. Kung paanong ang hiyas ay pinaganda ng pagkakabit ng singsing, gayon din Siya ay niluluwalhati sa gitna ng mga iglesia. Ito ang Araw ng Panginoon; sapagka't nakikita Siya ni Juan na nakatayo, hindi bilang isang saserdote, kundi bilang darating na Hukom. Ang ginintuang pamigkis ay hindi na nabibigkisan sa baywang kung saan ito dapat isuot ng saserdote habang siya ay naglilingkod sa Diyos sa Banal na Lugar, ngunit ito ngayon ay nasa Kanyang mga balikat, dahil hindi na Siya ngayon ang saserdote kundi ang HUKOM. Ngayon ay nangyari na ang Juan 5:22,

"Sapagka't ang Ama'y hindi humahatol sa kanino mang tao, kundi ipinagkaloob niya sa Anak ang buong paghatol."

Ang kanyang serbisyo ay naibigay na Tapos na ang pagkasaserdote. Ang mga araw ng panghuhula ay tapos na. Siya ay nakatayo na nabigkisan bilang Hukom.

Ang Pitong lupi ng kuwalhatian Ng Kanyang Pagkapersona

Apocalipsis 1:14-16,

"At ang kaniyang ulo at ang kaniyang buhok ay mapuputing gaya ng balahibong maputi ng tupa, gaya ng niebe; at ang kaniyang mga mata ay gaya ng ningas ng apoy."

At ang kaniyang mga paa ay katulad ng tansong binuli, na gaya ng dinalisay sa isang lutuang-bakal; at ang kaniyang tinig ay gaya ng lagaslas ng maraming tubig."

At sa kaniyang kanang kamay ay may pitong bituin: at sa kaniyang bibig ay lumabas ang isang matalas na tabak na may dalawang talim: at ang kaniyang mukha ay gaya ng araw na sumisikat ng matindi."

Gaano kalalim ang pagkilos at kasiglahan ng pagpapakita ni Hesus kay Juan, na nasa pagkatapon para sa layunin ng Salita, at masdan, ang Buhay na SALITA ngayon ay nakatayo sa harapan niya. Anong napakaliwanag na pangitain, para sa bawat katangiang naglalarawan ay may kahalagahan. Anong kapahayagan ng Kanyang maluwalhating Pagkatao.

Ang Kanyang Buhok ay gaya ng Maputing tulad ng Niyebe.

Unang napansin at binanggit ni Juan ang kaputian ng Kanyang buhok. Ito ay maputi, at kasingliwanag ng niyebe. Hindi ito dahil sa Kanyang edad. Oh, hindi. Ang makinang na puting buhok ay hindi nagpapahiwatig ng edad ngunit ng karanasan, paggulang, at karunungan. Ang Isang Walang Hanggan ay hindi tumatanda. Ano ang oras sa Diyos? Ang oras ay maliit sa Diyos, ngunit ang karunungan ay malaki ang kahulugan. Ito ay tulad ng kapag tumawag si Solomon sa Diyos para sa karunungan upang hatulan ang mga tao ng Israel. Ngayon Siya ay darating, ang Hukom ng buong mundo. Siya ay puputungan ng karunungan. Iyon ang ipinahihiwatig ng puti at kumikinang na buhok. Tingnan ito sa Daniel 7:9-14,

"Aking minasdan hanggang sa ang mga luklukan ay nangaglagay, at isa na matanda sa mga araw ay nakaupo: ang kaniyang suot, maputing parang niebe, at ang buhok ng kaniyang ulo ay parang taganas na lana; ang kaniyang luklukan ay mga liab na apoy, at ang mga gulong niyaon ay nagniningas na apoy."

Isang mabangis na sigalbo ay lumabas at nagmula sa harap niya: mga libo libo ang naglilingkod sa kaniya, at makasangpung libo na sangpung libo ang nagsitayo sa harap niya: ang kahatulan ay nalagda, at ang mga aklat ay nangabuksan."

Ako'y tumingin nang oras na yaon dahil sa tinig ng mga dakilang salita na sinalita ng sungay; ako'y tumingin hanggang sa ang hayop ay napatay, at ang kaniyang katawan ay

nagiba, at siya'y nabigay upang sunugin sa apoy.

At tungkol sa nalabi sa mga hayop, ang kanilang kapangyarihan ay naalis: gayon ma'y ang kanilang mga buhay ay humaba sa isang kapanahunan at isang panahon.

Ako'y nakakita sa pangitain sa gabi, at, narito, lumabas na kasama ng mga alapaap sa langit ang isang gaya ng anak ng tao, at siya'y naparoon sa matanda sa mga araw, at inilapit nila siya sa harap niya.

At binigyan siya ng kapangyarihan, at kaluwalhatian, at isang kaharian, upang lahat ng mga bayan, bansa, at mga wika ay mangaglingkod sa kaniya: ang kaniyang kapangyarihan ay walang hanggang kapangyarihan, na hindi lilipas, at ang kaniyang kaharian ay hindi magigiba."

Hayun ito. Nakita Siya ni Daniel na may maputing buhok na iyon. Siya ang Hukom na nagbubukas ng mga aklat at hinuhusgahan mula sa mga ito. Nakita Siya ni Daniel na dumarating sa mga ulap. Iyon mismo ang nakita ni Juan. Pareho nilang nakita Siya nang ganun mismo. Nakita nila ang Hukom gamit ang Kanyang paghatol na sinturon sa Kanyang mga balikat, nakatayo na dalisay at banal, puno ng karunungan, ganap na karapat-dapat na hatulan ang sanlibutan sa katuwiran. Halleluya.

Kahit na ang sanlibutan ay nauunawaan ang simbololohiyang ito, dahil noong unang panahon ang hukom ay lilitaw at magpupulong ng hukuman, na nakasuot ng puting peluka at mahabang balabal na nagpapahiwatig ng kanyang ganap na awtoridad (mula ulo hanggang paa) na magbigay ng hustisya.

Ang Kanyang mga Mata ay Nagniningas.

Isipin mo ito. Ang mga mata na dating lumabo sa mga luha ng kahapisan at awa. Yaong mga mata na umiyak na may habag sa libingan ni Lazaro. Ang mga mata na hindi nakakita ng kasamaan ng mga mamamatay-tao na nagbitay sa Kanya sa krus ngunit sa kalungkutan ay sumigaw, "Ama patawarin Mo sila." Ngayon ang mga mata na iyon ay ningas ng apoy, ang mga mata ng Hukom na gaganti sa mga tumanggi sa Kanya.

Sa lahat ng damdamin ng tao na higit na ipinakita Niya noong Siya ay nagpakita bilang Anak ng Tao, ito ang isang ito, madalas Siyang umiyak. Ngunit sa likod ng pag-iyak na iyon at kalungkutan ay mayroon pa ring Diyos.

Ang parehong mga mata ay nakakita ng mga pangitain. Tumingin sila sa kaibuturan ng puso ng mga tao at binasa ang kanilang mga iniisip at alam ang lahat ng kanilang iba't ibang paraan. Ang nagliliyab mula sa mortal na mga mata ay ang Diyos, na sumigaw sa mga taong hindi nakakakilala sa Kanya dahil sa kung ano Siya, "... Kung hindi kayo naniniwala na Ako Siya, kayo ay mamamatay sa inyong mga kasalanan." Juan 8:24.

Kung hindi ko ginagawa ang mga gawa ng aking Ama, ay huwag ninyo akong sampalatayanan. Datap uwa't kung ginagawa ko (Ang mga gawa ng Aking Ama), kahit hindi kayo magsisampalataya sa akin, ay magsisampalataya kayo sa mga gawa

Juan 10:37 ,38. Tulad ni Jeremias noong unang panahon, Siya ang umiiyak na propeta, dahil hindi tinanggap ng mga tao ang Salita ng Diyos at isinantabi ang paghahayag.

Ang nag-aapoy na nagniningas na mga mata ng Hukom ay kahit na ngayon ay nagtatala pa ng mga buhay ng lahat ng laman. Tumatakbo papunta at pabalik-balik sa buong sanlibutan, walang anuman ang hindi Niya nalalaman. Alam niya ang mga hangarin ng puso at kung ano ang balak gawin ng bawat isa. Walang nakatago na hindi maihahayag, sapagkat ang lahat ng mga bagay ay hubad sa harap Niya na dapat nating gawin. Isipin mo ito, alam Niya kahit ngayon kung ano ang iniisip mo.

Oo, doon Siya ay tumatayo bilang Hukom na may nagniningas na mga mata upang magbigay ng paghatol. Ang araw ng awa ay tapos na. O, upang ang mga tao ay magsisi at hanapin ang Kanyang mukha sa katuwiran habang may panahon pa. Upang maisagawa nila ang Kanyang sinapupunan ng kanilang unan bago magunaw ang mundo sa apoy.

Ang Mga Paa ng Tanso.

"At ang kaniyang mga paa ay katulad ng tansong binuli, na gaya ng dinalisay sa isang lutuung-bakal." Ang binuling tanso ay kilala sa pambihirang katigasan nito. Walang nalalaman na maaari mong ilagay dito upang mapatigas ito. Ngunit ang binuling tanso ito na naglalarawan sa Kanyang mga paa ay higit na kapansin-pansin ngunit dahil ito ay tumayo sa pagsubok ng nagniningas na hurno, isang pagsubok na walang sinumang dumaan. At iyon ay eksaktong tama. Sapagkat ang binuling tanso ay nangangahulugan ng Banal na Paghuhukom: isang paghatol na ipinag-utos at ipinatupad ng Diyos. Juan 3:14-19,

"At kung paanong itinaas ni Moises sa ilang ang ahas, ay gayon kinakailangang itaas ang Anak ng tao:

Upang ang sinomang sumampalataya ay magkaroon sa kaniya ng buhay na walang hanggan.

Sapagka't gayon na lamang ang pagsinta ng Dios sa sanglibutan, na ibinigay niya ang kaniyang bugtong na Anak, upang ang sinomang sa kaniya'y sumampalataya ay huwag mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan.

Sapagka't hindi sinugo ng Dios ang Anak sa sanglibutan upang hatulan ang sanglibutan; kundi upang ang sanglibutan ay maligtas sa pamamagitan niya.

Ang sumasampalataya sa kaniya ay hindi hinahatulan; ang hindi sumasampalataya ay hinatulan na, sapagka't hindi siya sumampalataya sa pangalan ng bugtong na Anak ng Dios.

At ito ang kahatulan, na naparito ang ilaw sa sanglibutan, at inibig pa ng mga tao ang kadiliman kay sa ilaw; sapagka't masasama ang kanilang mga gawa."

Mga Bilang 21:8, 9,

"At sinabi ng Panginoon kay Moises, Gumawa ka ng isang mabagsik na ahas at ipatong mo sa isang tikin: at mangyayari, na bawa't taong makagat, ay mabubuhay pag tumingin doon.

At si Moises ay gumawa ng isang ahas na tanso at ipinatong sa isang tikin: at nangyari, na pag may nakagat ng ahas ay nabubuhay pagtingin sa ahas na tanso,"

Nagkasala ang Israel. Ang kasalanan ay kailangang hatulan. Kaya't iniutos ng Diyos kay Moises na maglagay ng isang tansong ahas sa isang poste, at siya na tumingin ay naligtas mula sa kaparusahan ng kanyang kasalanan.

Ang tansong ahas sa poste ay sumasagisag sa kasalanan mula sa Hardin ng Eden, kung saan niloko ng ahas si Eba, na nagdulot sa kanya upang magkasala. Ang tanso ay nagsasalita tungkol sa paghatol, tulad ng nakikita sa tansong altar kung saan ang parusa para sa kasalanan ay natugunan sa sakripisyo sa ibabaw ng dambana. Nang hatulan ng Diyos ang Israel dahil sa kanyang mga kasalanan sa mga araw ni Elias, pinigil Niya ang ulan at ang nagniningas na kalangitan ay naging tanso. Ngayon sa ilustrasyong ito nakikita natin na ang ahas sa poste ay kumakatawan sa kasalanan na hinuhusgahan, sapagkat ito ay gawa sa tanso, na nagpapakita ng Banal na paghatol ay nahulog na sa kasalanan. Pagkatapos ang sinumang tumingin sa ahas sa poste, tinatanggap ang kahalagahan nito, ay ginawang lubusan pinagaling, sapagkat ito ang gawain o kaligtasan ng Panginoon.

Ang ahas sa poste ay isang tipo ng kung ano ang ipinarito ni Hesus sa lupa upang ganapin. Siya ay nagkatawang-tao upang kunin sa Kanyang sarili ang mga paghatol ng Diyos para sa kasalanan. Ang pundasyon ng altar ng sakripisyo ay matibay na tanso, na sumasagisag sa Korderong pinaslang bago pa itatag ang sanlibutan. Ang paghatol ay naipasa na sa Kanya noong wala pang mga makasalanan. Ang kaligtasan ay ganap na mula sa Panginoon, niyurakan Niya ang pisaan ng alak ng kabangisan ng poot ng Diyos na nag-iisa. Ang Kanyang mga kasuutan ay tinina ng pulang-pula ng Kanyang sariling dugo. Ang nagniningas na hurno ng makatarungang paghatol at poot ng Diyos ay ang Kanyang bahagi. Nagdusa siya, ang matuwid para sa hindi matuwid.

"Ikaw ay karapat-dapat, O Kordero ng Diyos, sapagkat tinubos mo kami sa pamamagitan ng iyong sariling dugo."

"Nguni't siya'y nasugatan dahil sa ating mga pagsalangsang, siya'y nabugbog dahil sa ating mga kasamaan, ang parusa ng tungkol sa ating kapayapaan ay nasa kaniya; at sa pamamagitan ng kaniyang mga latay ay nagsigaling tayo." Inilagay sa Kanya ng Panginoon ang kasamaan nating lahat. Siya ay nagdusa gaya ng walang sinumang nagdusa kailanman. Bago pa man ang krus ay nagbuhos Siya ng malalaking patak ng pawis na parang dugo mula sa Kanyang katawan gaya ng sa matinding paghihirap ng pagsubok sa hinaharap ang mismong dugong naghiwalay sa Kanyang mga ugat. Lucas 22:44,

"At nang siya'y nanglulumo ay nanalangin siya ng lalong maningas; at ang kaniyang pawis ay naging gaya ng malalaking patak ng dugo na nagsisitulo sa lupa."

Ngunit balang araw ang mga paa ng tansong binuli ay tatayo sa ibabaw ng lupa. At Siya ang magiging Hukom ng buong lupa, at hahatulan Niya ang sangkatauhan nang may katarungan at ganap. At hindi magkakaroon ng pag-iwas sa paghatol na iyon. Walang pag-iwas sa hustisya na iyon. Walang magiging paggawa ng pagmamamatigas dito. Siya na liko ay magpapakaliko pa rin; siya na marumi ay magiging marumi pa rin. Ang Di-Nagbabago Isa ay hindi magbabago noon, sapagkat Siya ay hindi kailanman nagbago at hindi kailanman magbabago. Ang mga paa ng binuling tanso ay dudurugin ang

kaaway. Wawasakin nila ang anti-kristo, ang hayop at ang imahen at ang lahat ng masama sa Kanyang paningin. Wawasakin Niya ang mga sistema ng simbahan na kinuha ang Kanyang Pangalan upang sirain ang ningning nito at durugin sila kasama ng antikristo. Lahat ng masasama, mga ateista, mga agnostiko, mga modernista, mga liberal, lahat ay naroroon. Kamatayan, impierno, at ang libingan ay naroroon. Oo naroon sila. Sapagka't kapag Siya ay dumating, ang mga aklat ay mabubuksan. Iyon ay kapag kahit na ang maligamgam na simbahan at ang limang hangal na dalagang birhen ay lilitaw. Ihihiwalay niya ang mga tupa mula sa mga kambing. Pagdating Niya ay kukunin Niya ang kaharian, sapagkat ito ay Kanya, at kasama Niya ang libu-libong beses na sampung libo, ang Kanyang Kasintahang babae, na pumupunta upang maglingkod sa Kanya. Kaluwalhatian! Oh, ito ay ngayon o hindi kailanman. Magsisi bago mahuli ang lahat. Gumising mula sa gitna ng mga patay at saliksikin ang Diyos na mapuspos ng Kanyang Espiritu o makaligtaan mo ang buhay na walang hanggan. Gawin ito ngayon habang may oras pa.

Ang Kanyang Tinig ay Tulad ng lagaslas ng Maraming Tubig.

Ngayon ano ang kinakatawan ng tubig? Pakinggan ito sa Apocalipsis 17:15,

"... ang tubig na iyong nakita,... ay mga tao, at karamihan, at mga bansa, at mga wika."

Ang Kanyang tinig ay tulad ng tunog ng maraming nagsasalita. Ano ito? Ito ang paghatol. Sapagkat ito ang mga tinig ng maraming mga saksi, na sa pamamagitan ng Banal na Espiritu sa lahat ng mga kapanahunan ay nagpatotoo kay Kristo at ipinangaral ang Kanyang Ebanghelyo. Ito ang magiging tinig ng bawat tao na babangon sa paghatol laban sa makasalanan na hindi tumanggap ng babala. Ang mga tinig ng pitong mensahero ay maririnig nang malakas at malinaw. Yaong mga tapat na mangangaral na nangaral ng nagliligtas na kapangyarihan ni Hesus, na nangaral ng bautismo sa tubig sa Pangalan ni Jesus, na nangaral ng kapuspusan at kapangyarihan ng Espiritu Santo, na tumayo kasama ng Salita nang higit pa kaysa sa kanilang sariling buhay; lahat sila ay tinig ni Hesuskristo sa pamamagitan ng Espiritu Santo hanggang sa mga panahon. Juan 17:20,

"Hindi lamang sila ang idinadalangin ko, kundi sila rin naman na mga nagsisisampalataya sa Akin sa pamamagitan ng kanilang salita."

Naisip mo na ba kung gaano kakila-kilabot ito sa isang lalaking walang magawa na maagos patungo sa isang katarata? Isipin ngayon ang dagundong na iyon habang papalapit siya sa kanyang sigurado at tiyak na tadhana. At eksaktong katulad niyan ay darating ang araw ng paghuhukom kung kailan ang dagundong ng karamihan ng mga tinig ay humahatol sa iyo dahil sa hindi mo pinansin bago pa huli ang lahat. Pakinggan ang mismong oras na ito. Para sa sandaling ito ang iyong mga kaisipan ay naitala sa langit. Doon ang iyong mga kaisipan ay nagsasalita ng mas malakas kaysa sa iyong mga salita. Tulad ng Pariseo na nag-aangkin ng labis sa pamamagitan ng kanyang bibig, ngunit hindi nakikinig sa Panginoon, ang kanyang puso ay naging masama at masama hanggang sa huli na ang lahat, kahit ngayon ay maaaring ito na ang iyong huling tawag upang marinig ang Salita at tanggapin ito sa buhay na walang hanggan. Napakahuli na kapag lumapit ka sa dagundong ng maraming tinig ng paghatol at kapahamakan.

Ngunit napansin mo ba kung gaano katamis at nakakapaghingalay ang tunog ng tubig? Mahilig akong mangisda, at gusto kong humanap ng lugar kung saan bumubulong ang tubig sa mga alon. Maaari lang akong humiga at marinig ito na nagsasalita ng kapayapaan at kagalakan at kasiyahan sa aking puso. Napakasaya kong nakaangkla sa kanlungan ng kapahingahan kung saan ang tinig ng Panginoon ay nagsasalita ng kapayapaan, gaya ng ipinahayag ng Salita ng tubig ng paghihiwalay. Lubos tayong nagpapasalamat na marinig ang Kanyang tinig ng pagmamahal at pangangalaga at patnubay at proteksyon. At balang araw ay maririnig natin ang parehong matamis na tinig na nagsasalita, hindi sa paghatol, kundi bilang pagtanggap sa atin na ang mga kasalanan ay pinatawad sa pamamagitan ng Kanyang dugo, na ang mga buhay ay puspos ng Espiritu, at ang kanilang lakad ay nasa Salita. Ano pa ba ang mas mahalaga kaysa marinig ang napakaraming mga tinig ng pagtanggap at mapalibutan ng mga taong iyon na naniwala sa buhay na walang hanggan? Oh, walang katulad ito. Dalangin ko na marinig ninyo ang Kanyang tinig at huwag patigas ang inyong puso, kundi tanggapin Siya bilang inyong Hari.

Oh, kung makikita mo lamang ito. Ito ang tubig na sumira sa mundo, ngunit ito ay ang parehong tubig na nagligtas kay Noe at iniligtas din ang buong mundo para kay Noe. Makinig sa Kanyang tinig, ang tinig ng Kanyang mga lingkod, habang tumatawag ito sa pagsisisi at buhay.

Sa Kanyang Kanang Kamay ay Pitong Bituin.

"At mayroon Siyang pitong mga bituin sa Kanyang kanang kamay." Ngayon siyempre alam na natin mula sa talata dalawampu kung ano talaga ang pitong mga bituin. "At ang hiwaga ng pitong mga bituin ay ang mga anghel (mga sinugo) ng pitong mga iglesia." Ngayon hindi tayo maaaring magkamali dito sa anumang dahilan, dahil binibigyang-kahulugan Niya ito para sa atin. Ang pitong mga bituin na ito ay ang mga mensahero sa pitong magkakasunod na mga kapanahunan ng iglesia. Hindi sila tinawag sa pangalan. Sila ay itinakda lamang bilang pito, isa sa bawat kapanahunan. Mula sa Kapanahunan ng Efeso hanggang

sa Kapanahunan ng Laodicean na ito ay dinala ng bawat mensahero ang mensahe ng katotohanan sa mga tao, hindi nagkukulang na panatilihin itong Salita ng Diyos sa partikular na kapanahunan ng iglesia. Hinawakan ito ng bawat isa. Sila ay matatag sa kanilang katapatan sa orihinal na liwanag. Habang ang bawat kapanahunan ay humiwalay sa Diyos, ibinalik ng Kanyang tapat na mensahero ang panahong iyon pabalik sa Salita. Ang kanilang lakas ay mula sa Panginoon o hindi nila mapipigilan ang alon ng tubig. Ligtas sila sa Kanyang pangangalaga, dahil walang anumang makakaagaw sa kanila sa Kanyang kamay, at walang makapaghihiwalay sa kanila sa pag-ibig ng Diyos, maging ito ay karamdaman, panganib, kahubaran, taggutom, tabak, buhay o kamatayan. Sila ay tunay na sumuko sa Kanya at pinananatili ng Kanyang walang hanggang kapangyarihan. Hindi sila nag-aalala tungkol sa pag-uusig na dumating sa kanilang kakaharapin. Ang sakit at panunuya ay dahilan lamang upang magbigay ng kaluwalhatian sa Diyos na sila ay ibinilang na karapat-dapat na magdusa para sa Kanya. At bilang pasasalamat sa Kanyang pagliligtas ay nag-alab sila sa liwanag ng Kanyang buhay at naaninag ang Kanyang pagmamahal, pagtitiyaga, kaamuan, pagpipigil, kahinahunan, katapatan. At sinuportahan sila ng Diyos ng mga kababalaghan, tanda, at himala. Sila ay inakusahan ng pagiging panatiko, at mga banal kulto. Sila ay tinuligsa ng mga organisasyon at ginanap sa pangungutya, ngunit pinananatiling tapat sila sa Salita.

Ngayon ay hindi mahirap tumayo at panatilihin tapat sa isang kredo. Ito ay madali, dahil ang diyablo ang nasa likod ng lahat ng iyon. Ngunit ito ay ibang bagay upang maging totoo sa Salita ng Diyos at bumalik sa kung ano ang orihinal na ginawa ng Salita pagkatapos ng Pentekostes.

Hindi pa matagal na ang nakalipas isang tao ang nagsabi sa akin na ang simbahang Romano Katoliko ay kailangang maging tunay na simbahan dahil totoo ito sa pinaniniwalaan nito sa lahat ng mga taon, at patuloy na lumalaki at hindi nagbabago. Hindi naman ganoon talaga. Anumang simbahan na may pamahalaan sa likod nito, at may sarili nitong kredo na hindi naman ang Salita, at walang ipinahayag na ministeryo upang maging sanhi ng pagpukaw sa diyablo, ay tiyak na magpapatuloy. Iyon ay hindi isang batayan ng kapasyahan. Ngunit kapag naiisip mo ang maliit na grupong iyon na ang mga miyembro ay pinaghiwa-hiwalay, pinakain sa mga leon, inuusig at itinaboy mula sa haligi hanggang sa poste at gayon pa man ay nanatiling tapat sa Salita - ngayon ay tiyak na iyon ay dapat na Diyos. Kung paano sila nakaligtas sa kanilang labanan ng pananampalataya at nagpatuloy pa rin: IYAN ay isang himala.

At ang kaginhawahan na ito ay hindi lamang para sa pitong mga mensahero sa kapanahunan ng iglesia. Ang bawat tunay na mananampalataya ay nasa kamay ng Diyos at makukuha mula sa Kanyang pag-ibig at kapangyarihan, at matanggap ang buong kapakinabangan ng lahat ng Diyos sa mananampalataya. Ang ibinibigay ng Diyos sa mensahero, at kung paano Niya pinagpapala at ginagamit ang mensahero, ay isang halimbawa sa lahat ng mananampalataya ng Kanyang kabutihan at pangangalaga sa LAHAT ng mga miyembro ng Kanyang katawan. Amen.

Ang Dalawang-talim na Tabak.

"At lumabas sa Kanyang bibig ang isang matalas na tabak na may dalawang talim."

Sa Hebreo 4:12,

"Sapagka't ang salita ng Dios ay buhay, at mabisa, at matalas kay sa alin mang tabak na may dalawang talim, at bumabaon hanggang sa paghihiwalay ng kaluluwa at espiritu, ng mga kasukasuan at ng utak, at madaling kumilala ng mga pagiisip at mga haka ng puso."

Mula sa Kanyang bibig ay lumabas ang matalas na tabak na may dalawang talim na siyang SALITA NG DIYOS. Apocalipsis 19:11-16,

"At nakita kong bukas ang langit; at narito, ang isang kabayong maputi, at yaong nakasakay dito ay tinatawag na Tapat at Totoo; at sa katuwiran siya'y humahatol at nakikipagbaka."

"At ang kaniyang mga mata ay ningas ng apoy, at sa kaniyang ulo ay maraming diadema; at siya'y may isang pangalang nakasulat, na sinoman ay di nakaaalam kundi siya rin."

At siya'y nararamtan ng damit na winisikan ng dugo: at ang kaniyang pangalan ay tinatawag na Ang Verbo ng Dios."

At ang mga hukbong nasa langit ay sumusunod sa kaniya na mga nakasakay sa mga kabayong puti, at nangararamtan ng mahalagang linong maputi at dalisay."

At sa kaniyang bibig ay lumalabas ang isang tabak na matalas, upang sa pamamagitan nito'y sugatan niya ang mga bansa: at kaniyang paghaharian ng tungkod na bakal: at niyuyurakan niya ang pisaan ng ubas ng kabangisan ng kagalitan ng Dios na Makapangyarihan sa lahat."

At siya'y mayroong isang pangalang nakasulat sa kaniyang damit at sa kaniyang hita, HARI NG MGA HARI AT PANGINOON NG MGA PANGINOON."

Juan 1:48,

"Sinabi sa kaniya ni Natanael, Saan mo ako nakilala? Si Jesus ay sumagot at sinabi sa kaniya, Bago ka tinawag ni Felipe, nang ikaw ay nasa ilalim ng puno ng igos, ay nakita kita."

Hayan ito. Kapag Siya ay dumating, ang Salitang iyon ay darating laban sa lahat ng bansa at lahat ng tao. At walang sinoman ang titindig upang labanan ito. Ihahayag nito kung ano ang nasa bawat puso tulad ng ginawa Niya kay Nathanael. Ipapakita ng Salita ng Diyos kung sino ang gumawa ng kalooban ng Diyos at sino ang hindi. Ipapaalam nito ang mga lihim na gawa ng bawat tao at kung bakit niya ginawa ang mga ito. Maghihiwalay ito. Iyan ang sinasabi nito sa Roma 2:3,

"At iniisip mo baga ito, Oh tao, na humahatol sa mga nagsisigawa ng gayong mga bagay, at ginagawa mo ang gayon din, na ikaw ay makatatanan sa hatol ng Dios?"

Pagkatapos sa pagpapatuloy ay sinasabi nito kung paano hahatulan ng Diyos ang mga tao. Narito ito sa mga talata 5 hanggang 17. Ang matigas na pusong hindi nagsisisi ay hahatulan. Ang mga gawa ay hahatulan. Ang mga motibo ay hahatulan. Walang anumang paggalang sa harap ng Diyos; ngunit ang lahat ay hahatulan ng Salitang iyon, walang ni isa ang makatakas dito. Ang mga nakarinig at hindi nakikinig ay hahatulan ayon sa kanilang narinig. Ang mga nagpahinga dito na nagsasabing pinaniwalaan nila ito, ngunit hindi ito isinabuhay, ay hahatulan. Ang bawat lihim ay lalabas sa lantad at ipagsisigawan mula sa mga bubungan. Oh, talagang mauunawaan natin ang kasaysayan noon. Hindi magkakaroon ng hiwaga na natitira mula sa lahat ng mga kapanahunan.

Ngunit alam mo ba na ibinubunyag Niya ang mga lihim ng puso ng mga kalalakihan at kababaihan sa kapanahunan ito kung saan tayo nabubuhay? Sino pa ang maaaring magbunyag ng mga lihim ng puso ngunit ang Salita, Mismo? Mga Hebreo 4:12,

"Sapagka't ang salita ng Dios ay buhay, at mabisa, at matalas kay sa alin mang tabak na may dalawang talim, at bumabaon hanggang sa paghihiwalay ng kaluluwa at espiritu, ng mga kasukasuan at ng utak, at madaling kumilala ng mga pagiisip at mga haka ng puso."

Ito ang Salita. Ito ay gumaganap kung saan ito ipinadala, sapagkat ito (ang Salita) ay puno ng kapangyarihan. Ang parehong Espiritu na nasa kay Jesus (ang Salita) na naroroon muli sa iglesya sa huling kapanahunang ito bilang isang huling tanda na nagsisikap na ilayo ang mga tao mula sa paghatol, sapagkat sila na tumatanggi sa Kanya (ang Salita) ay dumating na ngayon. sa paghuhukom, ipinako Siyang muli sa krus. Mga Hebreo 6:6,

"At saka nahiwalay sa Dios ay di maaaring baguhin silang muli sa pagsisisi; yamang kanilang ipinapapakong muli sa ganang kanilang sarili ang Anak ng Dios, at inilalagay na muli siya sa hayag na kahihyan."

Ngayon sinabi ni Pablo na ang Salita ay dumating sa kapangyarihan pati na rin bilang tinig. Ang Salita na ipinangaral ay talagang nagpakita mismo ng kanyang sarili. Tulad ng isang nagniningas, pinuputol ng tabak ito ay napunta sa budhi ng mga tao, at tulad ng kutsilyo ng siruhano ay pinuputol nito ang mga sakit at pinalaya ang mga bihag. Sa lahat ng dako nagpunta ang mga unang mananampalataya, "nagpunta sila sa pangangaral ng Ebanghelyo (Salita) at kinumpirma ng Diyos ang Salita na iyon na may mga palatandaan na sumusunod." Ang mga maysakit ay gumaling, ang mga demonyo ay pinalayas, at nagsalita sila sa mga bagong wika. Iyan ang Salita na kumikilos. Ang Salitang iyon ay hindi kailanman nabigo sa bibig ng mga nanampalatayang mga Kristiyano. At sa huling kapanahunan na ito ay narito nang mas malakas at mas dakila kailanman na nasa tunay na Salitang nobya. O, maliit na kawan, ikaw maliit na minorya, hawakan ang Salita, punan ang iyong bibig at puso nito, at balang araw ay ibibigay sa iyo ng Diyos ang kaharian.

Ang Kanyang Mukha Tulad ng Araw.

"At ang Kanyang mukha ay gaya ng araw na nagniningning sa lakas nito."

Mateo 17:1-13,

"At pagkaraan ng anim na araw, ay isinama ni Jesus si Pedro, at si Santiago, at si Juan na kapatid niya, at sila'y dinalang bukod sa isang mataas na bundok.

At nagbagong-anyo siya sa harap nila; at nagliwanag ang kaniyang mukha na katulad ng araw, at pumuting tulad sa ilaw ang kaniyang mga damit.

At narito, napakita sa kanila si Moises at si Elias na nakikipagusap sa kaniya.

At sumagot si Pedro, at sinabi kay Jesus, Panginoon, mabuti sa atin ang tayo'y dumito: kung ibig mo, ay gagawa ako rito ng tatlong tabernakulo; isa ang sa iyo, at isa ang kay Moises, at isa ang kay Elias.

Samantalang nagsasalita pa siya, narito, ang isang maningning na alapaap ay lumilim sa kanila: at narito, ang isang tinig na mula sa alapaap, na nagsasabi, Ito ang sinisinta kong Anak, na siya kong kinalulugdan; siya ang inyong pakinggan.

At nang marinig ito ng mga alagad, ay nangasubasub sila, at lubhang nangatakot.

At lumapit si Hesus at sila'y tinapik, at sinabi, Mangagbangon kayo, at huwag kayong mangatakot.

At sa paglingap ng kanilang mga mata, ay wala silang nakitang sinoman, kundi si Hesus lamang.

At habang sila'y nagsisibaba mula sa bundok, ay iniutos sa kanila ni Jesus, na nagsasabi, Huwag ninyong sabihin kanino mang tao ang pangitain, hanggang sa ang Anak ng tao ay ibangon sa mga patay.

At tinanong siya ng kaniyang mga alagad, na nangagsasabi, Bakit nga sinasabi ng mga eskriba na kinakailangang pumarito muna si Elias?

At sumagot Siya, at sinabi, Katotohanang si Elias ay paririto, at isasauli ang lahat ng mga bagay:

Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, na naparito na si Elias, at hindi nila siya nakilala, kundi ginawa nila sa kaniya ang anomang kanilang inibig. Gayon din naman ang Anak ng tao ay magbabata sa kanila.

Nang magkagayo'y napagunawa ng mga alagad na si Juan Bautista ang sa kanila'y sinasabi Niya."

Ngayon sa Mateo 16:28, sa paunang salita sa Mateo 17:1-13, sinabi ni Hesus,

"... Katotohanang sinasabi ko sa inyo, May ilan sa nangakatayo rito, na hindi matitikman sa anomang paraan ang kamatayan, hanggang sa kanilang makita ang Anak ng tao na pumaparito sa kaniyang kaharian."

At nakita lamang ng tatlong apostol iyon - ang pagkakasunud-sunod ng Kanyang ikalawang pagparito. Nakita nila Siyang nagbagong-anyo doon sa tuktok ng bundok. Ang kanyang damit ay nagliliyab na puti at ang Kanyang mukha ay nagniningning na parang araw sa kaitaasan nito. At doon habang Siya ay nagpakita, tumayo sina Moises at Elias sa magkabilang panig. Iyan ay mismo kung paano Siya darating muli. Tunay na unang darating si Elias at ibabalik ang mga puso ng mga anak (nobyas) sa Doktrina ng Salita ng Apostol ng mga ama. Malakias 4:5 ,6,

"Narito, aking susuguin sa inyo si Elias na propeta bago dumating ang dakila at kakilakilabot na kaarawan ng Panginoon:

At kaniyang papagbabaliking-loob ang puso ng mga ama sa mga anak, at ang puso ng mga anak sa kanilang mga magulang; baka ako'y dumating at saktan ko ang lupa ng sumpa."

Ang Israel ay isang bansa na. Siya ay itinatag ngayon kasama ang kanyang mga hukbo, hukbong-dagat, sistema ng koreo, watawat, at lahat ng nauukol sa pagkabansa. Ngunit kailangan pa ring matupad ang Kasulatan na nagsasabing, "... o isang bansa ba ay ipanganganak kaagad?..." Isaias 66:8. Malapit na ang araw na iyon. Ang puno ng igos ay naglabas ng kaniyang mga usbong. Ang mga Israelita ay naghihintay para sa Mesiyas. Inaasahan nila na Siya at ang kanilang mga inaasahan ay malapit nang matupad. Ang Israel ay isisilang na muli sa Espirituwal, dahil ang kanyang Liwanag at ang kanyang Buhay ay malapit nang mahayag sa kanya.

Sa Apocalipsis 21:23,

"At ang bayan ay hindi nangangailangan ng araw, o ng buwan man, upang lumiwanag sa kaniya: sapagka't nililiwanagan ng kaluwalhatian ng Dios, at ang ilaw doon ay ang Cordero."

Ito ang Bagong Jerusalem. Ang Kordero ay nasa lunsod na iyon, at dahil sa Kanyang presensya, hindi na kakailanganin ang liwanag. Ang araw ay hindi sisikat at magliliwanag doon, sapagkat Siya ang Araw at Liwanag niyaon, Mismo. Ang mga bansang pumapasok dito ay lalakad sa Kanyang liwanag. Hindi ka ba masaya sa araw na iyon ay nasa atin? Nakita ni Juan na darating ang araw na iyon. Gayon pa man, Panginoong Hesus, halika kaagad!

Malakias 4:1-3,

"Sapagka't, narito, ang araw ay dumarating, na nagniningas na parang hurno; at ang lahat na palalo, at ang lahat na nagsisigawa ng kasamaan ay magiging parang dayami, at ang araw na dumarating ay susunog sa kanila, sabi ng Panginoon ng mga hukbo, na anopa't hindi magiiwan sa kanila ng kahit ugat ni sanga man.

"Nguni't sa inyo na nangatatakot sa aking pangalan ay sisikat ang araw ng katuwiran na may kagalingan sa kaniyang mga pakpak; at kayo'y magsisilabas, at magsisiluksong parang guya mula sa silungan.

At inyong yayapakan ang masasama; sapagka't sila'y magiging abo sa ilalim ng mga talampakan ng inyong mga paa sa kaarawan na aking gawin, sabi ng Panginoon ng mga hukbo."

Ayan na naman muli. Ang ARAW ay sumisikat sa buong lakas nito. O, ang lakas ng Anak ng Diyos na nagniningning sa gitna ng pitong ginintuang mga kandelerero. Doon Siya nakatayo, ang Hukom, ang Isa na nagdusa at namatay para sa atin. Kinuha niya ang poot ng Banal na paghatol sa Kanyang Sarili. Tinatapakan niya ang pisaan ng alak ng kabangisan ng poot ng Diyos na nag-iisa. Gaya ng nasabi na natin, para sa makasalanan ang Kanyang tinig ay gaya ng tunog ng katarata o ang alon na humahampas sa mga alon ng kamatayan sa mabatong dalampasigan. Ngunit sa banal, ang Kanyang tinig ay gaya ng tunog ng matamis na umaawit na batis habang ikaw ay nakahiga sa kapahingahan, nagagalak kay Kristo. Nagniningning sa atin ng Kanyang nag-iinit na sinag ng pag-ibig, sinabi Niya, "Huwag kang matakot, Ako Siya na Noon, Na Ngayon, Na Darating; Ako ang Makapangyarihan sa lahat. Maliban sa Akin wala ng iba. Ako ang Una at Huli, ang LAHAT ng ito." Siya ang Liryo sa Lambak, ang Maliwanag at Tala sa Umaga. Siya ang pinakamaganda sa sampung libo sa aking kaluluwa. Oo, ang dakilang araw na iyon ay handa nang sumilay at ang Araw ng Katuwiran ay sisikat na may kagalingan sa Kanyang mga pakpak.

Ang Matagumpay na Kristo

Apocalipsis 1:17,18,

"At nang siya'y aking makita, ay nasubasob akong waring patay sa kaniyang paanan. At ipinatong niya sa akin ang kaniyang kanang kamay, na sinasabi, Huwag kang matakot; ako'y ang una at ang huli,

"Ako ang Nabubuhay; at ako'y namatay, at narito, ako'y nabubuhay magpakailan man, at nasa akin ang mga susi ng kamatayan at ng Hades."

Walang tao ang makatiis sa buong epekto ng pangitaing iyon. Ang Kanyang lakas ay lubos na nawala, si Juan ay nagpatirapa sa Kanyang paanan na parang patay. Ngunit hinawakan siya ng kamay ng Panginoon na nagmamahal, at sinabi ng tinig ng pagpapala, "Huwag kang matakot. Huwag kang matakot. Ako ang Una at Huli. Ako ang Siya na nabubuhay, at namatay; at, masdan, ako ay buhay magpakailanman." Ano ang dapat ikatakot? Ang paghatol na naipataw sa Kanya sa krus, sa libingan, at nang Siya ay bumaba, ay para sa atin. Kanyang tinanggap ang buong bigat ng sugat ng kasalanan at samakatuwid ay wala nang paghatol sa kanila na kay Kristo Hesus. Tingnan nang may katiyakan ang aming "Abogado" ay ang aming "Hukom". Siya ay parehong "Abogado" at "Hukom." Bilang Hukom ang "kaso ay naisaayos" - ito ay tapos na. Wala nang paghatol ngayon. Bakit dapat matakot ang iglesia? Anong pangako ang nabigo Niyang maihayag sa ating harapan? Bakit dapat itong matakot sa parusa o kamatayan? Lahat ay napagtagumpayan. Narito ang makapangyarihang mananakop. Narito ang Isa na sumakop sa parehong mundo ng nakikita at hindi nakikita. Hindi tulad ni Alexander, na sumakop sa mundo sa edad na tatlumpu't tatlo at walang alam na paraan upang lumiko para sa karagdagang pananakop, kaya namatay siya na biktima ng kasalanan at magulong pamumuhay. Hindi tulad ni Napoleon, na sumakop sa buong Europa ngunit sa wakas ay natalo sa Waterloo at pinalayas sa Elba, upang mahanap lamang ang kanyang sarili na nasakop. Ngunit walang maaaring makasakop kay Kristo. Siya na bumaba ngayon ay umakyat na higit sa lahat, at sa Kanya ay binigyan ng Pangalan na higit sa bawat pangalan. Oo, sinakop Niya ang kamatayan, impiyerno, at libingan, at may mga susi nito. Ang Kanyang kinakalag ay kinakalagan, at kung ano ang Kanyang itinatali ay nakatali. Walang pagbabago nito. Walang mananakop bago Siya at walang iba maliban sa Kanya. Siya lamang ang Tagapagligtas, Manunubos. Siya ang TANGING Diyos: at "Panginoong Hesukristo" ang Kanyang Pangalan.

"Huwag kang matakot, Juan. Huwag kang matakot, maliit na kawan. Lahat na ako, ikaw ay tagapagmana. Ang lahat ng aking kapangyarihan ay sa iyo. Ang aking walang hanggang kapangyarihan ay sasaiyo habang ako ay tumayo sa iyong kalagitnaan. Hindi ako dumating upang magdala ng takot at kabiguan, ngunit pag-ibig at lakas ng loob at kakayahan. Ang lahat ng kapangyarihan ay ibinibigay sa Akin at ito ang iyong gagamitin. Salitain mo ang Salita at gagawin ko ito. Iyan ang Aking tipan at hindi ito kailanman mabibigo."

Ang Pitong Bituin At Mga Kandelero

Apocalipsis 1:20,

"Ang hiwaga ng pitong bituin na iyong nakita sa aking kanang kamay, at ng pitong kandelero ng ginto. Ang pitong bituin ay ang mga anghel ng pitong iglesia: at ang pitong kandelero ay ang pitong iglesia."

Natuklasan na natin ang katotohanan ng dalawang misteryong ito. O, hindi natin inihayag kung sino ang pitong mensahero na ito, ngunit sa tulong ng Diyos ay gagawin natin at ang misteryong iyon ay matutupad. Ang pitong kapanahunan na alam natin. Ang mga ito ay nakalista sa Salita, at haharapin natin ang bawat isa upang makarating sa huling kapanahunang ito kung saan tayo nabubuhay.

Ngunit sa isang huling sulyap sa kabanatang ito, tingnan Siya habang Siya ay nakatayo doon sa gitna ng mga ginintuang kandelero na may pitong mga bituin sa Kanyang kanang kamay. O, nakamamanghang makita Siyang nakatayo doon sa Kanyang Kataas-taasang PagkaDiyos. Siya ang Hukom, ang Pari, ang Hari, ang Agila, ang Kordero, ang Leon, ang Alpha, ang Omega, ang Pasimula at ang Wakas, ang Ama, ang Anak, ang Espiritu Santo, Siya na Noon, Ang Kasalukuyang, Ang Darating. Halina, ang Makapangyarihan, ang LAHAT SA LAHAT. Nandiyan Siya, ang May-akda at Tagapagtapos. Karapat-dapat ang Kordero na iyon! Pinatunayan Niya ang Kanyang kahalagahan habang binili Niya ang ating kaligtasan sa pamamagitan ng Kanyang Sarili. Ngayon Siya ay nakatayo sa lahat ng Kanyang kapangyarihan at lahat ng Kanyang kaluwalhatian kasama ang lahat ng bagay na ipinagkatiwala sa Kanya bilang Hukom.

Oo, doon Siya nakatayo sa gitna ng mga lampara, kasama ang mga bituin sa Kanyang kamay. Ito ay gabi na, dahil doon tayo gumagamit ng mga lampara para sa liwanag, at iyon ay kapag ang mga bituin ay nakikitang nagniningning at nagpapaaninag ng liwanag ng araw. At ito ay madilim. Ang iglesia ay naglalakad sa pamamagitan ng pananampalataya sa kadiliman. Ang kanyang Panginoon ay umalis sa sanlibutang ito ngunit ang Banal na Espiritu ay nagniningning pa rin sa pamamagitan ng simbahan, na nagbibigay ng liwanag sa lumang sanlibutang ito na sinumpa ng kasalanan. At ang mga bituin ay sumasalamin din sa Kanyang liwanag. Ang tanging liwanag na mayroon sila ay ang Kanyang liwanag. Gaano kadilim ito - kung gaano malamig ang espirituwal. Ngunit kapag Siya ay dumating sa kalagitnaan ito ay magaan at mainit, at ang iglesia ay binibigyang kapangyarihan at sa pamamagitan Niya ay ginagawa ang mga gawa na Kanyang ginawa.

Oh, Nawa'y masulyapan natin Siya gaya ni Juan. Anong uri ng mga pagkatao ang nararapat nating maging, nakatayo sa harapan Niya sa araw na iyon!

Kung hindi mo pa naibibigay ang iyong buhay sa Kanya, nawa'y ibaling mo ang iyong puso sa Diyos sa sandaling ito, at lumuhod sa mismong kinaroroonan mo, at humingi sa Kanyang kapatawaran para sa iyong mga kasalanan, at isuko ang iyong buhay sa Kanya. Pagkatapos ay susubukan nating talakayin ang Pitong Kapanahunan ng Iglesia nang sama-sama; at habang ginagawa natin, dalangin ko na tulungan ng Diyos itong hindi karapat-dapat na lingkod na ihayag ang Kanyang Salita sa iyo.

www.messagehub.info

Pangangaral ni

William Marrion Branham

"... sa mga araw ng tinig ..." Apocalipsis 10:7